

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219200025
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4219200025.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. Y., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: otec - X. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. rad XX, I., t.č. bytom J. 6, Z., a maloletá matka - Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, t. č. bytom J. 6, Z., zastúpená zákonnými zástupcami: O. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. a M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. 6, Z., v konaní o vydanie rozhodnutia vo veci vyhodnotenia plnenia účelu výchovného oparenia, o odvolaní Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 6P/4/2019-84 zo dňa 29. novembra 2019, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zastavuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil výchovné opatrenie uložené rodičom maloletého dieťaťa, ktoré bolo rodičom uložené rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 9P/44/2017-84 zo dňa 19.03.2018. Maloletého X. Y., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti rodičov, s tým, že títo budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno (ďalej len ÚPSVaR Komárno) zo dňa 04.01.2019 na vydanie rozhodnutia vo veci vyhodnotenia plnenia účelu výchovného oparenia spojený s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. V návrhu ÚPSVaR Komárno uviedol, že maloleté dieťa bolo umiestnené do Centra pre deti a rodiny Komárno na základe uznesenia Okresného súdu Komárno, č. k. 9P/339/2016-7 zo dňa 27.12.2016. Maloletý je v súčasnosti umiestnený v Centre pre deti a rodiny Komárno na výchovné opatrenie na obdobie 6 mesiacov, za účelom zabezpečenia sociálnych a rodinných pomerov mal. dieťaťa, ktoré bolo nariadené rozsudkom Okresného súdu Komárno, č. k. 9P/44/2017 zo dňa 19.03.2018 a nadobudlo právoplatnosť dňa 20.07.2018. Mal. matka od uloženia výchovného opatrenia sa striedavo zdržiavala na adrese otca mal. dieťaťa, t. j. na adrese Q. rad XX, I. a u svojej matky M. Y., nar. XX.XX.XXXX, t. j. na adrese J. 6, Z.. Mal. matka ani na jednej adrese nemala vytvorené vhodné bytové a sociálne podmienky na zabezpečenie riadnej starostlivosti o mal. dieťa a striedavo sa zdržiavala v I. a v Z. a nemala zabezpečené stabilné bývanie pre mal. dieťa. Otec mal. dieťaťa je t. č. vo VTOS. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Komárno v návrhu ďalej uviedol, že výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel, keďže mal. matka mal. dieťaťa nemala vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie osobnej starostlivosti o mal. dieťa a nemala vytvorené ani stabilné bývanie, keďže striedavo sa zdržiava na adrese otca mal. dieťaťa a na adrese starej matky mal. dieťaťa z matkinej strany. Nakoľko lehota uloženého výchovného opatrenia končila dňom 20.01.2019, súčasne navrhol nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým súd do

doby rozhodnutia vo veci samej zverí maloletého aj naďalej do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Komárno.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 37 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b), ods. 5,6,7,8 Zákona o rodine ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že v predmetnej veci nie je potrebné uložiť výchovné opatrenia tak, ako to bolo uvedené v návrhu na uloženie výchovného opatrenia. Konštatoval, že rodičia maloletého dieťaťa si svoje bytové pomery upravili takým spôsobom, že otec má po prepustení z výkonu trestu v mieste svojho trvalého bydliska vhodné pomery na výchovu maloletého dieťaťa a teda sa značne zmenili podmienky rodičov maloletého dieťaťa. Poukázal na to, že v súčasnosti rodičia pravidelne navštevujú dieťa v centre, berú si ho domov na krátkodobé pobyty. Uviedol, že zdravotný stav maloletého dieťaťa je dobrý, rodičia sa vedú o neho starať. So starostlivosťou o maloletého rodičom maloletého pomáhajú rodičia otca maloletého dieťaťa a po dovŕšení veku 3 rokov v prípade, ak to bude potrebné, bude s maloletým dieťaťom doma jeho maloletá matka spolu s rodičmi otca maloletého. Zdôraznil, že otec pracuje ako brigádnik a hľadať trvalú prácu. Maloletá matka maloletého dieťaťa nepracuje, je doma a po dovŕšení jej 18.rokov plánujú uzavrieť manželský zväzok. Tieto skutočnosti viedli súd prvej inštancie k záveru, že rodičia maloletého dieťaťa majú vytvorené vhodné podmienky na starostlivosť o maloleté dieťa, dokážu zabezpečiť riadnu starostlivosť o dieťa, preto nie je ohrozený jeho psychický, fyzický a sociálny vývin. Na základe uvedeného súd prvej inštancie mal preukázané, že výchovné opatrenie splnilo svoj účel.

4. Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie kolízny opatrovník. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti oboch rodičov. Za nesprávne považoval rozhodnutie o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti aj matke, ktorá sama je maloletá a súdom jej neboli priznané rodičovské práva. Navrhol napadnutú časť rozsudku zrušiť a rozhodnúť o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca, alebo rozhodnúť aj o priznaní rodičovských práv a povinností malotelej matke vo vzťahu k osobnej starostlivosti o maloletého dieťaťa alebo vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že matka maloletého dieťaťa má aktuálne len 17 rokov a plnoletosť nadobudne až 15.11.2020. Matka maloletého je teda sama maloletá a nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nebolo možné a zákonné zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky, a teda ani do starostlivosti oboch rodičov. Zároveň namietal nesprávne rozhodnutie vo výroku o zrušení výchovného opatrenia, v ktorom mal súd prvej inštancie výslovne uviesť, že výchovné opatrenie, ktoré bolo nariadené rozhodnutím Okresného súdu Komárno, č.k. 9P/44/2017 zo dňa 19.02.2018 sa zrušuje, pretože splnilo svoj účel, pretože predmetom konania bolo aj vyhodnotenie plnenia účelu výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 8 zákona č. 36/2005 Z.z.. Pre prípad, že v dôsledku tohto odvolania napadnutý rozsudok nenadobudne právoplatnosť vo vzťahu k osobnej starostlivosti o maloletého zo strany otca maloletého a vzhľadom na to, že otec maloletého má vytvorené podmienky na zabezpečenie riadnej osobnej starostlivosti o maloletého (čo bolo v danom konaní aj potvrdené) a je v záujme maloletého, aby vyrastal v domácom prostredí rodičov, a to čo možno najskôr, kolízny opatrovník navrhol nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 CMP, ktorým súd nariadi Centru pre deti a rodiny Komárno odovzdať maloletého do dočasnej starostlivosti otca, a to až do doby, pokiaľ súd právoplatne nerozhodne vo veci samej.

5. O tomto návrhu kolízneho opatrovníka podanom v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 20.12. 2019 č.k. 7CoP/56-2019-103 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. K odvolaniu kolízneho opatrovníka podaného proti rozsudku súdu prvej inštancie sa otec, ani maloletá matka písomne nevyjadrili.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ a § 34 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie kolízneho opatrovníka je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8.Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

9.Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

10. Podľa § 29 ods. 1 zák. o rodine súd môže priznať rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k osobnej starostlivosti o maloleté dieťa aj maloletému rodičovi dieťaťa staršiemu ako 16 rokov, ak spĺňa predpoklady, že výkon tohto práva zabezpečí v záujme maloletého dieťaťa.

11. Podľa § 29 ods. 2 zák. o rodine ak je potrebné spravovať majetok maloletého dieťaťa, v rozhodnutí o priznaní rodičovských práv a povinností podľa odseku 1 súd zároveň rozhodne o ustanovení opatrovníka na spravovanie jeho majetku (ďalej len „majetkový opatrovník“).

12. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Komárno doručil súdu prvej inštancie dňa 4.01.2019 na vydanie rozhodnutia vo veci vyhodnotenia plnenia účelu výchovného opatrenia a na nariadenie neodkladného opatrenia. V návrhu uviedol, že výchovné opatrenie nesplnilo svoj účel, pretože matka nemá vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie osobnej starostlivosti o dieťa a otec je vo VTOS. Súd prvej inštancie na základe návrhu kolízneho opatrovníka uznesením zo dňa 09.01.2019 č.k.6P/4/2019-14 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.01.2016 č.k.6P/4/2019-22 nariadil po začatí konania vo veci samej neodkladné opatrenie, ktorým maloleté dieťa dočasne zveril do starostlivosti právnickej osoby -Centrum pre deti a rodiny Komárno a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2019.

13. Z obsahu zápisnice o pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 17. 09. 2019 vyplýva, že prítomná kolízna opatrovníčka žiadala vyhovieť písomnému návrhu z dôvodu, že sa nepodarilo vykonať šetrenie pomerov na strane matky, pretože matka neumožnila vstup do obydľia, preto nebolo možné zistiť, či má matka vytvorené vhodné sociálne a bytové podmienky pre výchovu dieťaťa. Otec a matka sa vyjadrili tak, že majú vytvorené vhodné podmienky pre výchovu dieťaťa. Zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 29.11.2019 vyplýva, že kolízna opatrovníčka v rozpore s doposiaľ uvedenými návrhmi žiadala, aby súd zrušil výchovné opatrenie a aby maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti rodičov. Návrh odôvodnila tým, že sa zmenili podmienky rodičov, rodičia navštevujú maloleté dieťa a berú si ho aj na krátkodobé pobyty a otec má v mieste trvalého bydliska vhodné pomery na výchovu dieťaťa. Súd prvej inštancie vypočul na tomto pojednávaní aj otca, ktorý prejavil záujem o výchovu dieťaťa s tým, že o dieťaťa sa s matkou dieťaťa vedia postarať a majú aj vytvorené podmienky pre jeho výchovu. Na základe týchto zistení návrhu kolízneho opatrovníka vyhovel.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu, okrem toho, že súd pri svojom rozhodovaní ako správne kolízny opatrovník v podanom odvolaní uviedol, nerešpektoval vyššie citované ustanovenie § 29 ods. 1 zák. o rodine, nesplnil si ani svoju povinnosť zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP) a tiež povinnosť vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP), čo bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Je treba vytknúť súdu prvej inštancie predovšetkým to, že pri rozhodovaní nevzal do úvahy, že sama matka dieťaťa je maloletá a v zmysle ust. § 29 zák. o rodine jej pri splnení zákonných podmienok môže súd priznať rodičovské práva a povinnosti, čo je podmienkou pre zverenie dieťaťa so osobnej starostlivosti matky. Súd prvej inštancie však pochybil aj v tom, že nerešpektoval ust. § 35 a § 36 CMP nezistil skutočný stav veci a nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, napriek tomu zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti rodičov. V dôvodoch rozhodnutia nad všetky pochybnosti nevysvetlil, prečo vyhovel návrhu kolízneho opatrovníka, ktorý ústne predniesol na pojednávaní konanom dňa 29.11.2019, keď z výpovede kolízneho opatrovníka na predchádzajúcom pojednávaní vyplýva, že sa nepodarilo vykonať šetrenie pomerov na strane matky, pretože matka neumožnila vstup do obydľia, preto nebolo možné zistiť, či rodičia majú vytvorené podmienky pre výchovu dieťaťa. V tomto smere súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie a ani kolízny opatrovník nevykonal žiadne ďalšie šetrenie. Pre rozhodnutie, ktorým súd zverí maloleté dieťa do starostlivosti je pritom rozhodujúce zistenie, či rodičia majú vytvorené bytové a ďalšie sociálne podmienky, aby mohli riadne zabezpečiť starostlivosť o dieťa. Bez týchto zistení a vykonaní riadneho dokazovania nie je možné vo veci rozhodnúť.

15. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie riadne zistiť skutočný stav veci. Svoje dokazovanie súdu prvej inštancie zameria predovšetkým na zistenia, kde rodičia dieťaťa bývajú, či majú zabezpečené vlastné bývanie alebo či bývajú u rodičov otca dieťaťa. Tiež sa bude zaoberať tým, či rodičia otca dieťaťa súhlasia s tým, aby rodičia dieťaťa zabezpečovali starostlivosť o dieťa v ich dome a či sú tam vytvorené zodpovedajúce podmienky pre výchovu maloletého dieťaťa. Za tým účelom vyzve kolízneho opatrovníka, aby riadne prešetril bytové a sociálne pomery v akých rodičia dieťaťa žijú, a v ktorých chcú zabezpečovať osobnú starostlivosť o dieťa a vykoná aj ďalšie potrebné dokazovanie na zistenie skutočného stavu veci (predovšetkým príjem rodičov a ich finančnú situáciu) tak, aby zabezpečil riadnu ochranu práv maloletého dieťaťa. Až po takto vykonanom dokazovaní môže rozhodnúť o tom, či zruší výchovné opatrenie uložené rodičom súdnym rozhodnutím a či splnilo svoj účel. Pri tom zohľadní predovšetkým záujem maloletého dieťaťa a aj vek matky dieťaťa, ktorá je ešte maloletou osobou (ust. § 29 zák. o rodine).

16. V priebehu odvolacieho konania podal otec maloletého dieťaťa na súd prvej inštancie dňa 29.01.2020 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal dočasného zverenia maloletého dieťaťa X. do jeho starostlivosti. Svoj návrh odôvodnil tým, že od návratu z výkonu trestu odňatia slobody svojho syna aktívne navštevuje a bráva si ho aj na krátkodobé pobyty. Svoje podmienky už napravil. Pracuje zatiaľ len brigádnicke, avšak v budúcnosti si mieni nájsť zamestnanie v riadnom pracovnom pomere. Týmto svojím návrhom sa domáhal, aby súd neodkladným opatrením zveril maloletého X. do jeho starostlivosti po dobu, kým súd v danej veci nerozhodne, nakoľko t. č. prebieha súdne pojednávanie vo veci vyhodnotenia plnenia účelu výchovného opatrenia č.k. 6P/4/2019, a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno podal odvolanie voči vydanému rozsudku na Okresný súd Komárno vec je odstúpená na Krajský súd v Nitre. K návrhu pripojil rodný list maloletého dieťaťa.

17.Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na základe návrhu kolízneho opatrovníka uznesením zo dňa 09.01.2019 č.k.6P/4/2019-14 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.01.2016 č.k.6P/4/2019-22 nariadil po začatí konania vo veci samej neodkladné opatrenie, ktorým maloleté dieťa dočasne zveril do starostlivosti právnickej osoby -Centrum pre deti a rodiny Komárno a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2019.

18.V priebehu odvolacieho konania podal kolízny opatrovník v podanom odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 CSP, ktorým sa domáhal, aby súd nariadil Centru pre deti a rodiny Komárno odovzdať maloletého do dočasnej starostlivosti otca, a to až pokiaľ súd právoplatne nerozhodne vo veci samej. Návrh odôvodnil tým, že otec maloletého dieťaťa sa vrátil z VTOS a má vytvorené podmienky na zabezpečenie riadnej osobnej starostlivosti o dieťa, čo bolo potvrdené aj v konaní vo veci samej. Odvolací súd uznesením zo dňa 20. 12. 2019 č.k.7CoP/56/2019-103 návrh kolízneho opatrovníka na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V dôvodoch tohto rozhodnutia poukázal na obsah spisu, z ktorého vyplýva, že po návrate otca z výkonu trestu odňatia slobody otec dieťa pravidelne navštevuje a dieťa bolo u rodičov aj na krátkodobý pobyt. Zo správy Centra pre deti a rodiny Komárno zo dňa 21.11.2019 bolo osvedčené, že dieťa by malo byť u otca opakovane na krátkodobom pobyte. Na základe toho odvolací súd vychádza zo záveru, že styk rodičov s dieťaťom sa realizuje a umožňuje vytvárať a rozvíjať vzťah dieťaťa a oboch rodičov. Odvolací súd zároveň uviedol, že kolízny opatrovník ako navrhovateľ neodkladného opatrenia a konania vo veci samej, nijako nepreukázal ani neosvedčil schopnosť rodičov trvale sa postarať o maloleté dieťa najmä z hľadiska bývania a hmotného zabezpečenia. Prijal záver, že v konaní nebola osvedčená potreba a nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov a tiež to, že navrhovaná úprava pomerov je v záujme maloletého dieťaťa. Podľa nariadeného neodkladného opatrenia do skončenia vo veci samej je zabezpečená starostlivosť o dieťa v Centre pre deti a rodiny Komárno.

19.Predmetom tohto konania je návrh otca maloletého dieťaťa zo dňa 29.01.2020 na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha dočasného zverenia maloletého dieťaťa X. Y., nar. XX.XX.XXXX do jeho starostlivosti. Odvolací súd po prejedaní veci (§ 362 CSP) dospel k záveru, že obsahovo ide o totožný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia aký podal kolízny opatrovník a o ktorom už odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 20. 12. 2019 č.k.7CoP/56/2019-103 tak, že návrh zamietol. V oboch návrhoch ide o totožných účastníkov konania a tiež o totožný predmet sporu a to nariadenie neodkladného opatrenia - dočasné zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca a tiež o rovnaké skutkové okolnosti veci. Z uvedeného dôvodu odvolací súd postupujúc podľa § 161 ods. 1,2 a § 230 CSP pre neodstrániteľnú podmienku konania, konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil.

20.Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

21. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

22.Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova .

23.Podľa § 329 ods. 3 CSP ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

24.Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že právna zásada ne bis in idem je jedným zo základných princípov všeobecne uplatňovaným v procesnom práve, ktorý bráni tomu, aby súd rozhodoval dvakrát o tej istej veci. Z uvedeného dôvodu je do procesných predpisov zaradená prekážka už rozhodnutej veci, tzv. res iudicata, ktorá predstavuje taký nedostatok podmienok konania,

ktorý nemožno odstrániť. Zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, preto posúdenie existencie uvedenej prekážky má zásadný význam pre ďalší priebeh konania. Ak súd zistí, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci existuje, v konaní pôjde o prekážku, ktorú nie je možné odstrániť, a preto konanie zastaví. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb (viď R 15/2010). Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že v tomto konaní ide o ten istý nárok, týka sa rovnakého predmetu konania a rovnako tých istých osôb ako v konaní o návrhu kolízneho opatrovníka na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom odvolací súd už rozhodol uznesením zo dňa 20. 12. 2019 č.k.7CoP/56/2019-103. Otec v novom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol žiadnu novú skutkovú okolnosť významnú pre rozhodnutie súd preto odvolací súd konanie zastavil (§ 161 ods. 2 CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).